

Halotti jelentés.

1921 Január 19-én szerdán, hosszas szenvedés után elhalálozott ami szeretett Porcsin Imréné testvérnőnk 46 éves korában.

Férfjével egyetemben 1913 március elsején lépett be az Úr gyülekezetébe, amióta mindhaláláig hűséges szeretettel viseltette Údvözítőjéhez s a miskolczi gyülekezethez, melynek tagja volt. Az elhalt végtelen türelmessel és Isten akaratában való megnyugvással viselte súlyos betegségét. Hisszük, hogy a feláramlás napján viszonlójuk.

Alulírott beszélt nagyszámú gyászoló közönséghez az udvarban és a temetőben Jer. 31, 15—17. és Zsolt. 90, 1-6. alapján azon vigasztól és megnyugvástól, melyet az isteni ígéretekéből meríthetünk.

Az elhalt végső kívánsága, tudniillik, hogy sirjánál a megtérésről beszéljenek, ez alkalommal méltánylásra talált színtelen teljesítetett.

Voigt Miksa.

Fájdalmas, de reménnyel telt szívvel jelenjük, hogy Fuchs Karolyné testvérnőnk 1920 november 28-án hosszú és türelmesen elviselt betegség után életének 55. évében az Urban csendesen elhunyt. Megváltója iránti szeretettel és hittel telve 10 évig volt tagja a miskolczi gyülekezetének.

Alulírott jelenések 14, 13. verse alapján vigasztaló és bátorító szavakat intézhetett a szépszájú gyászoló közönséghez.

Wenzel József.

Keresek fiam számára egy tanoncz állást szombati munkaszünettel.

Szives értesítéseket Budapest, I., Krisztina-körút 167. sz.

CZMÓR LÁSZLÓ.

„EVANGÉLIUMI MUNKÁS”

Megjelenik negyedévenként.

Kiadója:

A Vallásos Iratok Nemzetközi Kiadóhivatala Bpsten.

Szerkesztőségi bizottság:

Mincsk A., Zeiner A., Koch V.

Felolós szerkesztő: Zeiner A.

Advent-nyomda Ujpest, Árpád-ut 21.

EVANGÉLIUMI MUNKÁS.

„Mindenk az ő jutalmát veszi az ő munkája szerint”. 1. Kor. 3, 8.

XIV. évfolyam.

Budapest, 1921.

3. szám.

Megjelenik minden negyedévben.

Missióprogram 1921. III. évnegyedére.

Misszióra 1921 július 8.

Az igazi öröm.

„Azért szerelmes a yámfiat erősen álljtok, mozdíthatatlanul, buzgólkodván az Urnak dolgában mindenkor, tudván, hogy a ti munkatok nem hiábavaló az Urban.” 1 Kor. 15, 58.

1. Mit eredményezzen Isten Fi meg születésének hirdetése? Lukács 2, 10.

3. Minek nevezzük ennek megfelelően, ezt a hirdetést s mit jelent az a görög szó, amelyet a görög biblia szöveg ennek jelzésére használ? Márk. 1, 15. Az evangélium szó magyarul örömhirt jelent.

3. A valóságban csak hány evangélium van? Gal. 1, 6. 7.

4. Hogyan jellemzi az irás az evangéliumot, amely egyedül örvendeztet meg bennünket? Róm. 1, 16.

5. Beszél-e az irás olyan örömről is, melyet nem az evangélium eszközö bennünk? Igen. Luk. 16, 19.

6. Mily mértékben kereste Salamon király is e világ örömeit s mily tapasztalatokat tett eközben? Préd. 2, 10. 11. 17. 18.

7. Miben különbözik az az öröm, mely Istentől származik s amelyet az

evangélium közvetít, (Préd. 2, 24.) ezen távoli országból jövő jó hír (Példab. 25, 25.) minden földi örömtől? János 16, 22. Fil. 4, 4. A világöröme mulandó és káros, az isteni öröm örökkévaló és üdvözítő. Ésa. 35, 10.

8. Kinek az öröme tulajdonképen az az öröm, amelyet az evangélium közöl velünk? Ján. 17, 13; 15, 11.

9. Hol találta Jézus ezen barátait és mi által? Példab. 8, 31. Zsid. 12, 2.

10. Mire szólít fel bennünket is az üdvözítő s miképen részesülhetünk mi is az ő örömében? Luk. 15, 6. 9. Előbb Jézussal együtt kell keresnünk azt, ami elveszett.

11. Mit írtaolt János apostol örömeről? János 3, 4.

12. Hogyan nevezheti ugyanezen oknál fogva Pál apostol testvéreit, akiket missziómunkája által nyert meg? Fil. 4, 1. (Az én örömmöm.)

13. Mi képezi tehát az igaz örömet és miben nyilatkozik az meg? Fil. 4, 4.

Neh. 8, 12. Ez az Urban, vagy embertársainkban való öröm, amely nem abból áll, hogy élvezzük az örömet, hanem abból, hogy másoknak szerezzük azt. Róm. 15, 1. Csel. 20, 35; 15, 3.

14. Mit jegyzett fel az irás az anti-

ochiai tanítványokról? Csel. 13, 52.
Hogy állunk mi?
15. Mi legyen a mi örök jutalmunk?
Máté 26, 21.

* * *

Misszióóra 1921 július 21.

Mire van mindenekeelőtt szükségünk?

1. Mily szükségletre figyelmezteti az Ur az utolsó időben népét? Zak. 10, 1,
2. Minek jelképezésére használja az Ur a késői esőt? Hós. 6, 3.
3. Milyen módon volt várható ezen jövendöléseknek a teljessége? Jóel 3, 1, 2; 2, 23.

4. Ki tartott igényt Jóel ezen jövendölésének beteljesedésére s mi történt azután? Csel. 2, 1—4. 16—18.

5. Mily tiszta és határozott szavakkal helyezte kilátásba maga az üdvözítő is a megígért Lélek eljövését? Csel. 1, 5. 8.

6. Mit parancsolt meg nekik az Ur erre való tekintetből? Luk. 24, 49.

7. Mit cselekedjenek Jeruzsálemben? Csel. 1, 4.

8. Mit értettek a tanítványok ezen várakozás alatt? Hogyan használták fel a várakozás ezen idejét s miképen járunk el mi is, ha Istentől valamit várunk kell? Csel. 1, 14.

9. Mi előzte meg a Szentlélek elnyerését? Csel. 2, 1. Máté 18, 19.
10. Hogy jut Jóel jövendölésében is kifejezésre ezen előfeltétel? Jóel 3, 5. első r. Csel. 2, 21.

11. Mely időre határozta meg a Szentlélek Péter szavainak megfelelően beteljesülését? Csel. 2, 17.

12. Csak mikor teljessedik be ezen ígéret a szó szoros értelmében s mely

napokat különböztet meg az apostol saját korától? Csel. 2, 19. Péter 3, 3.
13. Kire vonatkozik különösen ezen ígéret s vajjon miért idézi az apostol Jóel 3, 5-nek csak a felét a Szentlélek utasítása folytán? Csei. 2, 21. Jóel 3, 5. Jel 12, 17.

14. Mit várhatunk mi is? Mit te gyünk hát mi is? Mit parancsolt meg nekünk is az Ur? Csel. 1, 5. Nekünk is azt kell tennünk, amit akkor a tanítványok tettek: Imádkoznunk kell az Atya ígéretéért. Luk. 21, 31. 32. 35. 36.
15. Mit jelent ez a mi missziómunkánk számára s mit tegyünk ezért mi a mai napon? Ésa. 52, 1. Csel. 4, 31.

16. Mit cselekedjünk különösen ezután s mitől ne tágtisunk, amíg meg nem történik? Zak. 10, 1. Luk. 18, 1. A késő eső ígéretét meg nem említik az apostolok. Ez az ígéret nekünk adott. Ezért az Ur parancsa értelmében könyörögjünk mielőbbi teljesüléséért s várjunk rá, amiképen az apostolok is cselekedtek, midőn a nekik adatott ígéretnek teljesülését várták.

* * *

Misszióóra 1921 augusztus 6.

Mi vagyunk tanubizonyosságai.

1. Minek kellett történni Jézus Krisztus evangéliumával? Márk. 16, 15.
2. Mire hivta fel Jézus prédikálása által tanítványait? Csel. 1, 8; 10, 42.
3. Csak minek lehetünk tanubizonyosságai? 3 Mózes 5, 1.
4. Ezért mily tanuknak találtatunk? 1 Kor. 15, 15.

5. Csupán csak kellett miről a tanítványoknak is bizonyosságot tenni? Csel. 4, 20.

6. Mire terjedt ki az ő bizonyosságtételük? Csel. 1, 21. 22; 2, 32; 10, 39. 41.

7. Minek kellett Pál apostolnak is lenni, annak ellenére, hogy mindebből semmit sem látott, sem nem hallott, sem nem tapasztalt saját testén? Miről kellett neki bizonyosságot tenni? Csel. 22, 15; 26, 16; 23, 11. Amit látott.

8. Meddig kellett terjedni a Jézus Krisztusról való bizonyosságnak s kinek kellett ezért bizonyosságnak lenni? Csel. 1, 8. Jel. 17, 6. Nekünk magunknak, mert e helyütt az irás a későbbi századoknak, nevezetesen a pápaságnak vértanuit is Jézus bizonyosságának nevezi.

9. Hogyan volt lehetséges, hogy a mártírok Jézus tanubizonyosságai lehetnek, holott semmit sem hallottak és láttak abból, amit a 12 apostol látott és hallott s arról sem szerezhettek tudomást, amit Pál apostol látomásban szemlélhetett? Csel. 2, 33; 10, 30. Bizonyosságot tehettek arról, ami Szentlélek által saját személyükön végbe ment.

10. Ki legyen az egyedüli tanubizonyosság mi adhatja meg nekünk is a jogot arra, hogy mint Jézus tanubizonyosságai képünk fel? Csel. 5, 32. Ján. 15, 27; 5, 36. 1 János 1, 2. 3. Cselekedeteink, azaz az Isten dicsőségére fordított élet által.

11. Milyen lesz a mi bizonyosságtételünk, ha általunk a Szentlelket hagyjuk bizonyosságot tenni? Csel. 4, 13. 33.

12. Mily egyéb tulajdonságok tüntetik ki Jézus ily tanubizonyosságait? Jel. 2, 13. A hűség, minden körülmények között.

13. Mi erőltetheti el a mi tanubizonyosságunkat? Hós. 6, 5; 7, 10. Jób.

15, 6. Külső megjelenésünkön minden olyan dolog, ami az alázatossággal s általában Urunk lényével össze nem egyeztethető.

14. Viszont kit szegyenítsünk meg bizonyosságtételünk által? Jel. 12, 10. 11.

15. Mily eredmény kíséri bizonyosságtételünket, ha az evangéliumot nem csupán hirdetjük szóval, ha nem csupán prédikálunk, hanem életünkkel és eljárásunkkal is megpecsételjük az igazságot, amit hirdetünk? Ján. 18, 37. Ján. 4, 39. Az emberek hinni fognak szavunknak.

* * *

Misszióóra 1921 augusztus 20.

Missziómunka. — Az ima meghallgatása.

1. Mily fenséges ígéretet adott az Ur távozása alkalmával övéinek? Máté 28, 20. utolsó r.

2. Mily fontos megbízatást adott nekik? Máté 28, 19. első r. Ján. 20, 21.

3. Miáltal akart velük lenni? Máté 28, 18. Ján. 20, 22.

4. Mily célból akart velük maradni az Ur? Márk 16, 20. Luk. 21, 15.

5. Mily tapasztalat bizonyítja, hogy az Ur tényleg beszél és munkálkodik az övéivel? Csel. 8, 26.

6. Vajjon csak Fülöpön, avagy a komornyikon is munkálkodott Isten Szentlelke? Csel. 8, 27. 28. 31. 34. Isten Szentlelke, miközben az eszköz előkészíti, előkészíti egyben az egész munkát, különösen pedig azt a lelket, akin a munkát végezni kell. Isten lekének buzdítására jön a komornyik Jeruzsálemben. 27. v. Ugyancsak az indította arra, hogy abban a pillanatban, midőn

Fülöp vele találkozik, a szentírást olvassa. Végül alkalom kínálkozik az alámerítkezésre is, de csak akkor, midőn a komornyik már készen volt arra. 7. Mire van nekünk szükségünk, hogy Isten felkénne vezetés mellett hasonló tapasztalatokat tehesünk? Zsolt. 23, 3. Hagyni kell magunkat vezetni.

8. Hogyan adunk erre alkalmat az Urnak s kinek a tapasztalata tanít meg erre bennünket? Csel. 10, 1. 2. 9. 31.

9. Egyedül mi készítette Kornéliust arra, hogy az igazságot hallgassa s mi által sikerült Péternek ezen, Isten után sovárgó embert fellelni? Csel. 10, 4. 30. 31.

10. Hogy kezdte el munkáját Isten Szentlelke? 10, 5. 6.

11. Mi által lett Péter kész arra, hogy Kornéliushoz menjen? 19. 20. 28. 29. v.

12. Mit nem szabad nekünk soha elmulasztanunk, ha az Urért akarunk dolgozni? Zsolt. 32, 8. Csel. 10, 28. utolsó vers. Hagyjuk megmutatni, hogy mit kell cselekednünk s hogyan kell feladatunkat végeznünk.

23. Miből láthatjuk, hogy mily gondosan egyengeti az Ur utunkat s mily mértékben bizhatunk segedelmében? Csel. 10, 9. 17. Isten oly csodálatosan vezérelte azon férfiakat, hogy épen akkor értek a város kapujához, midőn Péter imádkozott, hogy imája befejezésekor, az ima meghallgatásaképpen épen ajánlál lehessenek. Pétert már előbb biztosította, hogy imája meghallgatást talál.

14. Ki végezte akkor is, csak úgy mint manapság a valóságban a missziómunkát? Jel. 7, 3. (Az Ur, a Lélek, az angyalok.)

15. Micsoda hát tulajdonképpen az emberi missziómunka és miáltal jöhet

az létre? Csel. 12, 5. második r. 7. v. első r. Imával támogatott együtt működés a mennellyel.

16. Mire van e célból szükségünk s mi a célja a jelen órának is? Lukács 11, 1.

17. Mit fogunk mi is tapasztalni missziómunkánkban, ha Jézussal és Jézustól tanulunk imádkozni? Esid. 6, 7. Az ima meghallgatását.

* * *

Misszióra 1921 szeptember 3.

Munka.

1. Mire figyel az Ur különösen s mely okból nevezi boldognak azokat, akik a hármias angyali üzenet alatt halnak meg? Jel. 2, 2. első r. Jel. 14, 13.

2. Mit tart a szentírás általában a munkáról s mily szemrehányást tesz az apostol thessalonikabeli kerestélyéneknek? Csel. 20, 35. 1 Thess. 4, 11. 12. Ef. 4, 28. 2 Thess. 3, 10—12.

3. Mit kell azonban értenünk az első kérdésben említett munka alatt? Róm. 16, 12. 1 Tim. 5, 17.

4. Miből áll az a munka, amifől a többiek megpihennek? Máté 24, 14. Jel. 14, 6—12. White testvérnő közvetlenül halála előtt így szólott: „En tudom, hogy munkám el van végezve... örülök, ha eljön az az idő, midőn lefekhetem s békében pihenhetek.”

5. Hogyan végezték munkájukat s mily kérdés merül fel számunkra? Luk. 17, 10. Vajjon amit megtettünk, az volt, amit tehetünk?

6. Mily gondolat szolgáltatott Pál apostolnak elégtételt? 2 Kor. 11, 23. 1 Kor. 15, 10.

7. Mit lehessen a mi munkánkról is

ajmondani? Róm. 16, 12. utolsó r. Jel. 2, 19.

8. Milyennek kell a mi munkánknak lenni? 1 Kor. 3, 14.

9. Mi legyen ezen munkának indító oka? Jel. 2, 3. 1 Kor. 16, 14; 13, 8. első r. 13. v. első r.

10. Mit kell nekünk, mint Isten munkásainak állandóan tudni s mire kell különösen ügyelnünk? 1 Kor. 3, 9. első r.

11. Mire irányítsuk ezért szüntelenül tekintetünket? 6. 7. v. Hogy Isten sikert adjon.

12. Mi szükséges ehhez? Máté 9, 38. Ima.

13. Mi ne történjék ezzel a munkával? Zsid. 6, 10.

14. Elienben mire várhat ez a munka? 1 Kor. 3, 8; 15, 58. Luk. 10, 7.

15. Mire terjed ki a jutalom is? Márk. 9, 41.

16. Miből áll ez a jutalom s mikor nyerjük azt el? Luk. 18, 28—30.

17. Mily parancsokat kell magunkra is vonatkoztatnunk. Agg. 2, 4. (5.)

18. Mit várhatunk akkor mi is? Neh. 3, 38. (4, 6.) utolsó vers.

* * *

Misszióra 1921 szeptember 17.

Az Ur elébe.

1. Minek nevezi az Irás azt a 144 ezret, akik az üvegenger mellett állanak? Jel. 14, 1. 4. (Szüzek.)

2. Jézus mily hasonlatára emlékezett ez bennünket? Máté 25, 1.

3. Mikor hasonlíthatók Isten gyermekei a tiz szűzhöz? „Akkor.” Máté 24, 33. 44. 44.

4. Csak mily hívők jelképeztetnek ál-

taluk? Csak olyanok, akik „akkor” Urukra várakoznak. Luk. 12, 36. és kimennek Rabilonból. Jel. 18, 4.

5. Miben különbözik egyik részük a másiktól? Máté 25, 2. 4.

6. Mit jelent a lámpa és mit ábrázol az olaj? A lámpa az ige, a világítása az adventi hit vallása. Zsolt. 119, 105, Az olaj, az arany színű olaj az Ur Lelkét jelképezi. Zak. 4, 3. 6. 12.

7. Mily állapotban volt eredetileg az összes szüzek lámpája s milyen volt először minden hit? Máté 25, 8. Először minden lámpában volt olaj és mindenik égett különben nem mondhaták volna a bolond szüzek, hogy lámpáink elalszanak. Az általuk jelképezteit adventisták hite is élő volt eleinte, mert az Ur ígéje, a Lélek olaja tapasztalható.

8. Mi történt azonban a döntő órában s mi lett nyílvánvalóvá a megpróbáltatás perceiben? 3. v. Hogy az Ur ígéje bennünk lakozik-e, hogy bennünk van-e az örök élet. Jan. 5, 38. 1 János 3, 15. Hogy reményünket egyedül Jézusba és az ő erejébe vetjük-e? Vajjon az okos szüzek gyülekezetéhez tartozunk-e?

9. Mily állapotban voltak az okosak, midőn a vőlegény jött? 10. v. Készek.

10. Mire int bennünket ezért az Ur? Máté 24, 44.

11. Mi által vagyunk állandóan készen? Máté 26, 41. Luk. 2, 37. 38. Vigyázás és imádkozás által.

12. Csak minekutána jön el Istennek országa? Máté 6, 10.

13. Mi történik akkor azokkal, akik a vőlegény elébe mennek? 1 Thess. 4, 17. Elragadtatnak az Ur elébe.

14. Miben áll azonban Isten akarata,

amelynek előbb teljesezésbe kell menni? János 4, 34.

15. Hogyan akar eljönni az Ur? Jel. 22, 20. „Bizony én hamar eljövök.”

16. Isten munkájának mily befejezéseért könyörögjünk ma is s mily sürgős okunk van erre? A munka gyors befejezéséért. A keletázsiai misszióterületen munkálkodó misszióelőjáró a következő sorokat intézte hozzánk: „Könyörgünk azon 25 millió lélek nevében, akik ezen országokban évenként meghalnak a reménynek legcsekélyebb árnyéka híján.” Egyik misszionárius így ír: „Vajjon tudtok-e fogalmat alkotni magatoknak azon rettenetes ténynek horderejéről, hogy Kinában minden órában 1400 lélek s naponta 33 ezer

* *

Imaórák 1921. III. évnegyedére.

Imaóra 1921 július 2.

Segítsünk a megkísértettekben.

„Hogy szeressétek egymást amiképen én szerettelek benneteket.”

Krisztus nem azért szeretett bennünket, mert őt szeretjük, hanem amikor mi még bűnösök voltunk, ő már akkor meghalt értünk. Nem bánik velünk aszerint, hogy megérdemeltük volna. Habár bűneink következtében méltók lettünk volna a kárhozatra, még sem kárhoztat bennünket. Évről évre hordoz ő bennünket gyengeségeinkkel és bűnünkkel, tudatlanságunkkal és háládatlanságunkkal. Habár helytelen utakra tévedtünk s szívünk megkeményedett s szent ígéről megfellegettünk karjait mégis felénk nyújtja.

romlottság és züllöttség feneketlen mélységébe s felemeli magához a bűntől szennyes lelkeket.

Minden egyes ember lélek igényt tarthat a legmelegebb érdeklődésére annak, aki meghalt, hogy élete árán vezethesse vissza az emberiséget Istenéhez. Amiképen a pásztor vigyáz nyájára, úgy aggódik a jóságos menyeyi Atya azon lelkekre, akik ki vannak téve Sátán támadásának, akik azon veszélyben vannak, hogy megfogatnak Sátán csabdájában.

Az üdvözítő példáját igyekezzünk követni, miközben az elveszettekért dolgozunk. Nyilatkoztassuk ki mi is ugyanazt a gyengeséget, türelmet és hosszántűrést embertársaink iránt, mint amellyel ő viseltetett mi irántunk. Az Ur így szól: „szeressétek egymást. amiképen én szerettelek benneteket.” Ha Krisztus bennünk lakozik, akkor önzetlen szeretetét mindazokra kiárasztjuk, akikkel csak érintkezünk. Ha oly lelküket látunk, akiknek segedelemre van szükségük, ne kérdezzük, érdemesek-e rája, hanem azt kérdezzük, hogyan segíthetünk?

A gazdag és a szegény, az előkelő és az alacsonyrendű, a szabadok és a szolgák egyaránt Istennek örökösai. Az, aki életét értettünk fel áldozta minden emberi lényben egy végtelen értéket lát. A kereszt titka és dicsősége által kell nekünk meg tudni azt, hogy mily sokra becstüli az Ur az egyes lelkeket. Ha ezt tesszük, akkor megértjük, hogy még a legmélyebbre süllyedt emberek is sokkal drágább áron vétettek meg, mintsem, hogy őket fagyosan, vagy megvetőleg kezeljük. Felismerjük majd annak szükségét, hogy embertársainkért

dolgozzunk, hogy őket Isten királyi-székhéhez emelhessük fel.

Az üdvözítő példázatában előforduló elveszett ezüst garas akkor is ezüst maradt, midőn a porban és szemétben fektült. A tulajdonosa kereste, mert jól ismerte értékét. Ehhez hasonlóan, bármenynyire alacsonyíton is le a bűn valamely lelkét, az mégis végtelen becsel bir Isten szemében. Az ember is úgy viselte magán alkotójának képét és bélyegét teremtsé alkalmával, amiképen az ezüst pénz magán hordja az uralkodó képét és bélyegét, aki azt verette. Ezen feliratnak és bélyegnek nyomai minden egyes lelken megmaradtak mind a mai napig, mégha a bűn és szenny elhomályosították is azt. Isten ismét meg akarja nyerni ezen lelket s a rája lévő feliratát és képét szentségben és igazságban újra fel akarja eleveníteni.

* *

Imaóra 1921 július 16.

A részvét hiánya.

Oh mily kevésbé osztjuk meg Krisztussal a részvét érzetét, amely pedig a bennünket egybekötő, legerősebb kapcsolat volna. Oly keveset áldozunk elzüllött, lesüllyedt, bűnben meghalt emberi lelkek megmentésére. Az embernek embertelen viselkedése embertársai irányában a mi legnagyobb bűnünk! Sokan vannak, akik hiszik magukról, hogy ők Isten igazságának letéteményesei és hivatott képviselői holott sejtelmük sincs a végtelen isteni gyengédségről és szeretetről. Sokszor sodorják ezekben társaikat a legsúlyosabb kísértésekbe szigorú és kemény eljárásukkal. Sátán ugyanis állandóan küzdelmet folytat ezen

lelkekkel s a kemény, részvétlen szavak még jobban elcsüggesztik ezen szegény lelkeket, akik így könnyű szerrel esnek Sátán hatalmába.

Hogyan érhetjük el az emberi szívet?

Nagy gyengédségre van szükségünk ha lelkekkel akarunk bánni. Csak az, aki a szíveket ismeri, tudja, hogy lehet az embereket értelmük megváltoztatására bírni. Csak az ő bölcsesége teheti lehetővé, hogy elérjük azt, ami elvesszett. Ha abban a tudatban állasz embertársad előtt, hogy én szentebb és tökéletesebb vagyok, mint te akkor bizonyítékaid s ügyes érveid minden alaposságuk ellenére is eltévesztik hatásukat. Egyedül Krisztusnak szavakban és cselekedetekben megnyilatkozó szíve te hatolhat be azon szívekbe, melyeket a szabályok és szentenciák felsorolása érintetlenül hagy.

Több keresztyéni részvétre van szükségünk! Nemcsak azok irányában kell részvéttel éreznünk, akiket kifogástalannak tartunk, hanem a szegény verégyűző, kísértésekkel tusakodó lelkek irányában is, akik egyik hibából a másikba esnek, akik vétkeznek és megbánnak, akik kísértésekkel tusakodnak és a küzdelemben elcsüggednek. Ha embertársainkhoz megyünk, hasson át bennünk ugyanaz a részvétel, amely megváltónk szívet betöltötte.

Krisztus a bűnösöket, a vámosokat a megvettéket, akiket a nép kizsájtott kebeléből, hívta magához Krisztus megparancsolja: „Menjetelek ki az utakra és kényszerítétek őket hogy bejöjjenek hozzám, hogy házam tele legyen.“ Ha ezen parancsolatnak engedelmess-

meg mindig nincsen későn, hogy emberekké legyenek. Krisztus bizalmával juttatja ki az embereket s becstelenségre kötelestévé tette a további erkölcsös viselkedést. Tisztelettel bánt a legmélyebbre süllyedt emberekkel is. Bizonyosan nagyon fájlalta üdvözítőnk, ha a bűnnel, az erkölcsstelséggel és gyűlölködéssel kellett közvetlen érintkezésbe lépnie, azonban ezáltal soha sem érezte magát önérzetében sértve. Résztelt gyengédséggel vett tudomást az embereket előítéleteiről s bűnös szenvedélyeiről. Ha ugyanaz a lélek lakozik bennünk, akkor minden embertestvértünknek tekintünk, akik kísértéseknek és megpróbáltatásoknak vannak kitéve, akik küzdenek, tusakodnak, elbuknak, hogy ismét talpraálljanak és ismét tovább folytassák az erkölcsi tisztaságért és tökélyért vívott küzdelmet, s akik nehézküzdelmek között elcsüggednek s segítségünkre szorulnak. Akkor majd oly módon érintkezünk velük, hogy az elcsüggedés helyett inkább remény támad szívükben. Ha részvétünk és sgdedelmünk által bátorítjuk őket, akkor erős hittel mondhatják: „Ne örülj ellenségem, hogy elestem. Majd fejkelek ismét s ha a sötétségben ülök, az Ur az én világosságom...“ „Amig elintézi ügyemet s megszerzi igaz jogomat, a világosságra vezet, hogy gyönyörködjem benne.“

„Isten alátekint mennyei királyiságokról a föld összes lakosairól. Ő alkotja mindnyájunknak szívet.“ Zsolt. 33.

Miután a megkísértettekkel és tévelygőkkel érintkezünk, így kér bennünket: „Tekints magadra s vigyázz magadra, nehogy te is kísértésbe vitéssél. Saját gyengéseink tudatában legyünk rész-

vétel eltelve mások hibái és fogyatkozásai iránt. Mennyivel vagy te nálánál különb!“ Mivel bírsz te, amit nem ötle nyertél volna? Egy a ti mestertek, a Krisztus, ti pedig mindnyájan testvérek vagytok.“ „Miért is itélnéd meg a te atyáfiát, vagy miért vetnéd meg atyáfiát.“ „Annakokáért egymást többé ne kártoztassuk, hanem inkább azt tartsátok, hogy a ti atyátokfiának ne szerezzetek megütközést vagy botrányozást.“ Róm. 14. 13.

* * *

Imaóra 1921 augusztus 13.

Rendreutasítás.

Az emberek megalázónak tartják, ha őket hibáikra figyelmestetik. Felesleges szigorúság által senki se tegye még nehezebbé valakinek a különben is nehéz tapasztalatokat. Szemrehányás által még soha senkit sem nyertünk meg az igazságnak, ellenben nagyon sokat taszítottunk már általa. A nyájas, barátságos lélek, a megnyerő viselkedés megmentheti a tévelygőket és elfedezheti a hibákat.

Pál apostol szükségesnek tartotta a hibákat ostromozni, azonban emnyire förekedett bebizonnyítani, hogy ő bűnösöknek barátja. Mily gondosan magyarázta nekik eljárásának okait. Megértette velük, hogy fájdalmat okozott nekik az, hogy fájdalmat kellett nekik okoznia. Bizalmáról és részvétéről biztosította azokat, akik küzdenek, hogy győzzenek.

„Mert sok szorongattatás és szívbeli háborgás között irtam nektek sok könnyhullatással, nem hogy megszorítottassatok, hanem hogy megismerjétek azt a szeretetet, amellyel kiváltképen

Imaóra 1921 július 30.

Reménységben tartatunk meg.

„Reménység által tartatunk meg.“ Az elbukottakat győzzük meg arról, hogy

irántatok viseltetem." Hát ha megszorítottalak is benneteket azzal a lével, nem bánom, noha bánтам, mert látom, hogy az a levél, ha ideig-óráig is, megszorított titeket. Most örülök, nem azért, hogy megszorítottatok, hanem, hogy megtérésre szomorítottatok meg... Mert imé, ez a ti Isten szerint való megszorodástok milyen nagy buzgóságot keltett fibennetek, sőt védekezést, sőt boszankodást, sőt félelmet, sőt kivánczószt, sőt buzgóságot, sőt bosszuállást. Mindenképen bebizonnyítottatok, hogy tiszták vagytok e dologban. Annakokáért megvizsgáltottunk a ti vizsgálatatokon. 2 Kor. 7, 8—13.

"Hálát adok az én Istenemnek, minden tirólatok való emlékezésében, mindenkor, minden én könyörgésében mindenitekért nagy örömmel könyörög-vén, mivelhogy részt vettetek az evangélium ügyében az első naptól kezdve mind ez ideig, meg lévén győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó dolgot elvégezni a Krisztus Jézusnak napjáiig. Amint, hogy méltó, hogy én ilyen értelemben legyen mindenitek felelő, azért, mert én szívemben hordlak titeket." Fil. 1, 3—7. „Mert szinte meg-elevenedünk, ha ti erősek vagytok az Urban!" 1 Thess. 2, 8.

Péter apostol így irt ezen testvérekhez, mint a Jézus Krisztusban meg-szenteltetekhez. Ámde ő nem olyanokhoz irt, akik tökéletes jelleműek voltak. Ugy irt hozzájuk, mintha mindnyájan oly férfiak és nők lennének, akiknek nehéz kisértésekkel kell megküzdeni s akik komoly veszedelemben forognak, hogy elbuknak, Figyelmeiket a békeség Is-tenére terelte, aki kivezette a halálból a juhok nagy pásztorát. Biztosította

őket, hogy Isten a testamentum vére által képessé teszi őket minden cselekedetre, Jézus Krisztus által. Ha valaki vétkezett, de hibáját belátta és megbánta, vigyázzatok, hogy ne romboljátok szét önbecsülését. Ne bátorítalmi-sátok és csügghessétek el őket bizalmatlankodás által. Ne mondjátok: „Mielőtt bizalommal megajándékoztam, várnai akarok, vajjon állhatatos lesz-e." A megkísértettek sokszor botlanak ezen bizalmatlanság következtében.

Igyekezzünk megérteni mások gyengeségét. Mi oly keveset tudunk azoknak a megpróbáltatásáról, akik a sötétség rabságában sanyıldtek és akiknek kevés elhatározó képessége és erkölcsi ereje van. A legsajnálatosabb annak az állapota, aki a megbánás szomoróságát szenvedti. Ez az elkábultathoz hasonlít, aki támoilyog és minduntalan a portároskad. Nem lát világosan, Nem tudja mely irányban haladjon. Sok oly szégyény lélek van, amelyet félreértettek, amely egy tévelygő, veszendőbe mentő jóhoz hasonlít. Nem képes Istent fel-lelni, mégis erősen sóvárogja a megbocsátást és békét.

Oh ne szóljatok oly szót, mely meg-sebez, mely fájdalomat okoz, hanem vessétek a büntől terhelte lelkeket oda, ahol megváltást lelhetnek, a részvétellejes megváltóhoz. Fogjátok kézen, biztassátok, bátorítsátok. Vezessétek az üdvözítőhöz, hadd ragadja meg annak könyörtőlő, áldó kezét!

* * *

Imaóra 1921 augusztus 27.

Ne csüggedjünk el!

Oly könnyen szoktuk reményünkét vesztíteni oly lelkekkel szemben, akiknél,

nem látjuk azonnal fáradozásainknak eredményét. Amíg a legcsekélyebb eredmény van, soha se szünjünk meg az illető lélekért fáradozni. Minden egyes lélek oly drága árába került az Üdvözítőnek, hogy nem szabad ötet könnyelműen átengedni a kísértőnek.

Képzeliük magukat mindannyiszor a megkísértettek helyzetébe. Gondoljunk csak arra, hogy mily nagy hatalma van az öröklött hibáknak, hogy mily nagy befolyása van a rossz szokásoknak. Vajjon csodálkozhatunk-e azon, hogy az érdekükben kifejtett fáradozásainknak csak oly nehezen látható eredménye?

Sokszor látjuk azt, hogy oly emberek, akik azelőtt kemények nyersek és hitetlenek voltak, ha egyszer megnyerjük őket az evangéliumnak, az Ur ügyének legbuzgóbb előharcosai lesznek. Ezek még mindig mögött még romlottak. Az ijesztő külső mögött még sokszor nemes vonásokat is fedezhetünk fel, amelyeket meg kell közelítenünk. Sokan vannak, akik valamely segítő kéz híjján soha sem emelkedhetnének fel, de a kitartó segedelem megérleli náluk végül a kívánt gyümölcsöt. Az ilyen lelkeknek nyájas szavakra, barátságos bánásmódra van szükségük, oly tanácsokra van szükségük, amelyek nem oltják a remény tüzének halvány pislogását lelkükből. Ne feledjék ezt azok a munkások, akik ily lelkekkel érintkeznek.

Sok oly lelket találunk, akiknek figyelme oly hosszú ideig volt alantas dolgokra irányítva, hogy ezen életben soha sem lehetnek többé azok, amik kékedvezőbb körülmények között lehettek volna. De az igazság napjának fényes sugarai az ő lelküket is beragyoghajtja. Kivált-

ságukat képezi, hogy elnyerjék azt az életet, amely addig tart, mint Isten élete. Plántájatok nemes, magasztos gondolatokat s eszméket szívütkbe!

Rendezétek be ugy életeteket, hogy világosan láthassák általa a bűn és tisztaság, a világosság és sötétség közötti kiálló ellentétet. Hadd lássák a típédátokról, mit jelent keresztvénynek lenni! Krisztus a legnagyobb bűnöst is átváltoztathatja Isten gyermekévé s részesévé teheti az örök életnek és üdvösségnek!

Az isteni kegyelem csodás hatalma által sokan alakulhatnak át hasznos emberekké. Ha megvetik és elfeledik őket, elcsüggednek és döréknak látszanak. De Isten Szent Lelkének befolyása alatt eltűnik látszólagos korlátoltságuk. Az elhomályosult, alvó értelem felébred! A bűnnek rabja szabaddá lesz! A bűn eltűnik s a tudatlanság legyőzetik! A szeretet cselekedetei által megnyilatkozó hit megtisztítja a szívet s megvilágítja e szívet s megvilágítja az értelmet!

* * *

Imaóra 1921 szeptember 10.

Csüggedés, veszélyek.

Azok, akik elbukott lelkek, megmentésért fáradoznak, gyakran csalódnak, amikor azt látják, hogy oly lelkek, akik javulást ígérnek, újra és ismét újra visszaesnek. Sokan csak a külsőségekben változnak meg. Lényegileg ugyan azok maradnak, akik voltak. Szívéket nem tudják teljesen megváltoztatni, mégha bizonyos befolyások hatása alatt egy ideig úgy látszik is, mintha megjavultak volna. Ugyanaz az önzés ugyanaz a haszonlesés és önszeretet ta-

kozik tovább is bennük. Helytelen fogalommal bírnak arról, hogy mit jelent egy kifogástalan jellemet feleszteni magunkban s ezért nem lehet bennünk úgy megbizni, mint olyan férfiakban, akiknek elveik vannak, melyekhez törhetetlenül ragaszkodnak. Az étvágy és a szenvedélyek kielégítése következtében olyannyira elgyengült lelki erejük, hogy a legkisebb megpróbáltatásnak sem tudnak ellentállani. Nagyon ingadozók az ilyenek s könnyönsen könnyen hajolnak az érzéki izgalmak felé. Az ilyen emberek sok nagy veszedelmet rejtenek magukban másokra nézve. Sokszor azt hiszik róluik, hogy már egészen megjavultak s felelős helyekre állítják őket, ahol azonban rossz példájuk sokaknak romlását idézheti elő.

Akik komolyan meg akarnak javulni, azok is állandóan veszedelemben vannak még mindig. Kezeljük az ilyen embereket a legnagyobb bölcseséggel és tapintattal. Sokán nagyon szeretnek azoknak hizelegni s azokat felmagasztalni, akik a mélységek mélységéből menekültek meg. Ez sokszor vesztüket okozza. Ne szólítsunk fel megtért bűnösöket, hogy nyilvánosan beszéljék el bűnös életük tapasztalatait, mert ez az elbeszélés nagyon veszedelmes az elbeszélőre és a hallgatóra egyaránt. A bűnjeleneteinek szemlélése nagyon veszedelmes szórakozás; a kitüntetés, melyben súlyos vétkek áldozatait részesítjük nagyon káros rájuk nézve. Sokan azt gondolhatják ennek következtében, hogy bűnös előéletük előnyt nyújt nékik. A nyilvánosságnak való tetszésvágyát éberszti fel sokaknak lelkében, lgyekezünk mindenki vel megértetni, hogy csak úgy állhatunk meg, ha önmagunkban

nem bízunk s csak Krisztus kegyelmét támaszkodunk.

Akik már megmenekültek, segítsenek másoknak.

Azokat, akik már bizonyítékát adták annak, hogy igazán megtértek, buzdítsuk arra, hogy másikért buzgólkodjanak. Soha se utasítsunk vissza egy oly lelket, aki Sátán szolgálatát Krisztus szolgálatával kívánja felcserélni. Aki bizonyítékát adja annak, hogy Istennek Lelke munkálkodik rajta, hadd lépjen be az teljesen Isten szolgálatába. „És könyörüljetelem némelyeken, megkülönböztetvén őket.“ Judás 22. Azok, akiknek Isten bölcseséget ajándékozott sokszor látnak oly lelkeket, akik ösztönösen megbánták bűneiket, de akik buzdítás híjján még sem merik megragadni a reményt. Isten arra indítja majd gyermekeinek szívét, hogy ezen csüggedő, habozó lelkeknek segítségére legyenek. Bármily alávaló volt is szennyes vétkük, ha Jézushoz jönnek, az szeretetteljesen fogadja őket mégis. S akkor tegyék lehetővé, hogy valamit tehessenek az Urért. Adjatok alkalmat nékik, hogy másokat is kimentsenek abból a mélységből, amelybe egykor ők is bele-süllyedtek. Hozzátok őket érintkezésbe tapasztalt keresztényekkel, hogy lelki erőt nyerhessenek főlük. Tegyétek lehetővé, hogy eleget dolgozhassanak a mesterért!

Ha az isteni világosság feltámad valamely bűnös lélekben az illető a leg-eredményesebb munkás lehet oly lelkek érdekében, akik ugyanannak a bűnnek rabjai. A Krisztusba vetett hit által sokkal igen szép szolgálatokat tehetnek s a lelkek megmentésének magasztos

munkájában felelős feladatokat lehet nekik háritani. Ők ismerik majd a leg-obbán a bűn hatalmát, a rossz szokások erejét. Ők ismerik saját gyengeségüket s tudják, hogy Krisztus ereje nélkül nem győzhetik le a gonosz s ezért állandóan így könyörögnek: „A segítségelmedben bízom oh Istenem!“ Az ily lelkek másoknak is segítségetre lehetnek. Csak az a lélek lehet igazán az üdvösség hírnöke, aki maga is megkísértett. Csak az érheti meg a lelkek megmentésének fontosságát is. Akit a jó pástor megkeresett s a tévelygésből visszavezettetett nyájához, tudja, hogyan kell az elveszettekért dolgozni. A bönös figyelmét Isten bárányára irányíthatja, aki minden megtérő lelket szeretetébe fogad. Így ragadtatik meg az erőtlén kéz, amely kétségbeesésében segélyért esdekelt. Az ily lelkek munkája által számos tékozló szü vezetettik vissza az atyához.

* * *

Imaóra 1921 szeptember 24.

Krisztus megkísértettek reménye.

Azon lelkek számára, akik nehéz küzdelmet folytatnak azért, hogy a bűnös életből egy tisztább atmoszférába emelkedjenek csak ama egyetlen névben van az erő forrása, amely egyedül adatott az ég alatt, hogy általa megtartassunk. Csel. 4, 13. Aki szomjazza a tiszta erkölcsöket, aki szívesen megszabadulna bönös hajlamaitól, szenvedélyeitől, ahhoz így szól Jézus: „Jöjj hozzám és oltsd szomjadat.“ A bűn elleni egyedüli orvosság Krisztus kegyelme és hatalma.

A saját erőnkéből hozott még oly szí-

lárd elhatározások sem érnek semmit. A világ összes fogadalmi sem képesek a bűnös szenvedélyek hatalmát megtörni. Amíg az emberi szív meg nem ujul az Isteni kegyelem által addig lehetetlen, hogy mérsékeltek legyenek az emberek mindenben. Mi sem óvhatjuk magunkat egyetlen pillanattig sem a bűntől, egyedül Istentől függünk állandóan.

Az igazi reformáció a lélek megtisztításával kezdődik. Az elesettekért kifejtett tevékenységünk csak akkor műtathat fel eredményeket, ha jellemünket már átalakította Krisztus kegyelme, ha a lelket közvetlen összeköttetésbe hoztuk Istennel. Krisztus az Isteni törvények iránti tökéletes engedelmesség életét élte s e tekintetben örök példát nyújtott minden egyes lélek számára. Az ő ereje és az ő vezetése alatt éljük mi is azt az életet, amelyet ő élt e földön!

Az elesettekért való munkánk közben véssük be jól minden egyes lélek szívébe az isteni törvények iránti engedelmes-ség és hűség szükségességét. Ne mulasszatok el egyetlen kinalkozó alkalmat sem, midőn megmutathatjátok nékik azt a különbséget, amely a között van, aki Istent szolgálja s a között, aki nem szolgálja az Urat. Isten a szeretet, de azért mégsem nézheti el törvényeinek szándékos megrontását. Országának törvényei olyanok, hogy az emberek nem menekülhetnek meg bűnös cselekedeteik következményei alól. Az Ur csak azokat tiszteli, akik őt is tisztelik. Az embernek e világban tanusított magartatása dönti el örökre sorsát. Azt aratja majd, amit vetett. Az okot nyomon követi az okozat.

Csak a legteljesebb engedelmesség által eléghettük ki az irányunkban támasztott isteni igényeket. Határozott szavakban ismertette meg velünk következmenyeit. Egyetlen felesleges parancsa sincs. Mind azt célozza, hogy az embert tökéletes összhangba hozza vele. Figyelmeztessük az embereket az általa adott eszményképre, vezessük őket Krisztushoz, akinek kegyelme által megvalósíthatják lelkükben ezen magasztos isteni eszményképét.

Az üdvözítő magára öltötte a gyenge emberi természetet és büntetlen életét élt, hogy megmutassa az embereknél, hogy gyengeségük ellenére is engedelmessékedhetnek Istennek. Krisztus részeseivé tett bennünket az isteni természetnek, hogy megmutassa, hogy az emberi az istenivel szoros kapcsolatban megőrizheti büntelenségét.

Az üdvözítő győzött, hogy az embereknél megmutassa, hogy ők is győzhetnek. Sátán kísértéseit Isten szavával utasítja vissza. Isten ígéreteit nem feledte s ezért erőt nyert megküzdeni a kísértésekkel. Minden kísértésre így felelt: „Meg vagyok irva.” Isten szavával álljunk ellent a gonoszunk mi is. A legbecesebb ígéreteket nyertük, hogy általuk részeseivé legyünk a világ mulandó örömeit. 2 Pét. 1, 4.

A kísértésben lévőnek ne nézzék a bűnhatalmát, saját gyengeségüket, hanem Isten szavának erejét. Annak minden ereje rendelkezésünkre áll. A zsolttáros így szól: „Szívembe zárom szavadat, szavadat, hogy ne vétkezzen ellened.” Zsolt. 119, 11.

Bátorítsátok az embereket, emeljétek fel őket imában Istenhez. Akiket már

legyőzött a bűn, annyira megalázkodnak, hogy azt hiszik, már hiába közelnek Istenhez. Ezt az ellenség sugallja nekik. Ha vétkeznek s úgy érzik, hogy nem imádkozhatnak, akkor van a legfőbb ideje az imának. Ha mélyen megalázkodtak és megszegyenültek, vallják be őszintén hibáikat s az, aki hű és igaz, megbocsátja bűneiket s megtisztítja őket álnokságaiktól.

Mi sem látszik elhagyatottabbnak és gyengébbnek, mint egy bűnös lélek, ki teljesen az Urra bizza magát. De a leggyengébb lélek is állandóan szoros kapcsolatban élhet az élő megváltóval, ima s Isten ígéjében való kutatás által és az üdvözítő majd erős kezekkel elszakíthatatlanul magához öleli ama jelket. Olvasd Mik. 7, 7. 8. 19, Ésa. 13, 12. Zsolt. 68, 14.

Akinek a legtöbbet bocsátott még Krisztus, azok szeretik őt majd a legjobban s azok állanak egykoron legközelebb királyiszékéhez.

Szemtől-szembe szemlélik majd az Urat s neve homlokukra lez írva. Jel. 22, 4.

* * *

Ifjúsági ünnepély B. Gyulán.

Békés-gyulai ifjúságunk lelki életében a legszebb fejlődés mutatkozik. Ezidőszent a legnagyobb buzgalommal végez egy tanfolyamot. Ezzel is mintegy törekedve elérni azt a magaslato, amelyre valóban hivatott. Ifjúságunk célja: megismerni a jelenvaló igazság minden pontját, aszerint átalakulni és azt hirdetni széles e világon. Ifjaink nevelése és általuk az evangélium terjesztése indított bennünket egy ünnepély

rendezésére amelyet Isten segítségével 1921 március 27-én tartottunk meg. Ekkor tudva azt, hogy imatermünk ez alkalommal szűknek bizonyul, egy nagy armet béreltünk, amely csodálatos módon, minden hirdetés nélkül zsufo-ig meglett. A jelenlévő közönség a legnagyobb figyelemmel és érdeklődéssel hallgatta az előadottakat. Ez volt az első alkalom, midőn ifjúsági ünnepélyünk, a nagy nyilvánosság előtt tartottuk meg.

Ereztük ez alkalommal, hogy az Ur útja rajtunk nyugodott és hogy egy új tér nyílt előttünk a cselekvésre,

Könyvellenőri tudósítás.

Ugy a Magyar egyesület, valamint a vallásos Iratok, Kiadóhivatalának üzleti könyveit, 1920. évi zárlatát és a pénz-

tár vezetését felülvizsgáltam és rendben találtam.
Budapest, 1921 április hó.

Brandt P. A.
könyvellenőr.

Halálozás.

A mi kedves Köllös Gáborné testvér-nőnk életének 72-ik évében, 1920 november hó 5-én elhunyt. Őt évig volt tagja a sarkadi gyülekezetnek. Életével megeledve és mindenkiel kibékülve búcsuzott el a viszontlátásig! Alulírott a nagyszámu gyászoló közönségnek Jób 14, 5, és a Zsoltár 116, 15. verséről szólott.

„Isten határt vetett melyet ember nem léphet át:“

Fülöpp Judit.

A Magyar-Missióterület negyedévi jelentése 1921 január 1-től március 31-ig.

Helységek	Tagok sz		Felv.		Tized		Szombatiskola		Hétköz.		Imanapi		M. missz. adakozás				
	ker.	szav.	ker.	szav.	K	f	K	f	K	f	K	f					
Albert-Isra	6	—	—	—	370	—	—	—	—	—	—	—	—				
Békés	21	—	—	—	7576	—	482	—	113	—	—	—	—				
Békéscsaba	49	—	—	—	10204	50	1303	70	118	—	—	90	119				
Békésgyula	81	3	—	—	22923	56	1779	43	786	20	—	40	—				
Bonyhád	7	—	—	—	652	—	75	10	4	—	—	—	—				
Budapest I.	122	8	—	—	20551	10	2452	31	301	80	—	2	463				
Budapest II.	64	2	—	—	122269	86	1061	62	280	—	—	4	20				
Budapest III.	25	—	—	—	2419	—	289	50	29	—	—	20	—				
Csorvás	7	—	—	—	2724	—	370	50	149	—	—	—	—				
Dunakisvársány	4	—	—	—	180	—	98	—	—	—	—	—	—				
Eger	13	—	—	—	2735	—	263	90	26	—	—	—	—				
Gyulavári	11	—	—	—	4495	—	467	—	32	—	—	21	—				
Ák	3	—	—	—	357	—	14	—	—	—	—	—	—				
Kaposvár	1	—	—	—	2631	—	226	90	15	—	—	—	5				
Kiskunfélegyháza	19	—	—	—	2768	32	423	14	16	—	—	5	119				
Komárom	5	—	—	—	821	—	88	20	6	—	—	15	10				
Lovasberény	7	—	—	—	15502	—	880	70	105	—	—	78	40				
Miskolc	37	—	—	—	2304	50	130	7	10	—	—	23	40				
Nagykanizsa	16	—	—	—	1763	—	95	78	7	—	—	45	20				
Nagyveleg	6	—	—	—	5319	—	391	4	84	—	—	16	—				
Nyiregyháza	3	—	—	—	325	—	60	3	5	—	—	—	—				
Pákozdi	9	—	—	—	4602	—	256	9	17	—	—	120	184				
Rödöny	40	—	—	—	5682	—	592	39	40	—	—	53	75				
Sarkad	8	—	—	—	3154	27	336	40	23	—	—	—	470				
Sopron	9	—	—	—	901	19	120	40	470	—	—	36	21				
Vál	36	2	—	—	2789	—	28	36	—	—	—	110	—				
Különállók	—	—	—	—	858	70	—	—	—	—	—	—	—				
Adakozások	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—				
Osszesen:	623	15	3	15117	—	598	520	12383	20	280	80	3359	11	1137	45	1710	60

A Magyar-Misszióterület misszió- és traktátégyesületeinek negyedévi kimutatása
1921 január 1-től március 31-ig.

Helységek	Jelentések		Misszió- látogat.	Bibliára	Elküldött levelek	Bétk. levelek	Folyóirat csoport.	Új elő- fizetők	Nyomtatvány		Folyóiratok		Bevételek
	férfiak	nők							old. szám	el- eljárás, ajánd. árusít.	el- eljárás, ajánd. árusít.	K	
Albert-Irsa	4	20	20	20	—	—	—	—	200	—	—	—	—
Békés	16	30	11	11	—	—	—	—	—	—	—	2337	55
Békéscsaba	38	60	44	44	—	—	—	—	—	—	—	9369	61
Békésgyula	66	1339	376	376	22	—	—	—	29369	—	—	6175	61
Bonyhád	4	51	28	28	—	—	—	—	—	—	—	1660	—
Budapest I.	134	357	494	494	60	31	—	—	29852	—	—	288	—
Budapest II.	90	134	327	327	69	26	—	—	613	—	—	959	—
Budapest III.	18	62	123	123	34	—	—	—	240	—	—	6984	—
Csorvás	7	60	50	50	—	—	—	—	900	—	—	90	—
Dunakisvársány	2	5	4	4	—	1	—	—	54	—	—	—	—
Eger	7	50	40	40	10	—	—	—	19024	—	—	—	—
Gyulavári	5	350	56	56	—	4	—	—	240	—	—	—	—
Ják	3	33	35	35	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kaposvár	6	25	20	20	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kiskunfélegyháza	—	8	30	30	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Komárom	7	10	25	25	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lowasberény	7	10	25	25	10	5	—	—	—	—	—	—	—
Miskolc	29	213	504	51	16	—	—	—	708	—	62	1843	77
Nagykanizsa	7	148	211	120	44	—	—	—	11214	—	—	911	—
Nagyveleg	6	42	41	41	7	3	—	—	750	—	—	280	—
Nyiregyháza	6	—	100	100	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pákozd	3	8	5	5	6	—	—	—	—	—	—	—	—
Rödöny	9	55	145	145	42	25	—	—	—	—	—	950	—
Sarkad	29	15	42	42	—	—	—	—	11360	—	—	230	—
Sopron	8	5	95	95	22	34	—	—	416	—	—	298	—
Vál	9	218	191	191	30	35	—	—	176	—	—	—	—
Különállók	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Összesen:	478	3298	3017	487	224	—	—	—	3268	111405	62	32376	35

„EVANGÉLIUMI MUNKÁS”

Megjelenik negyedévenként.

Kiadója:

A Vallásos Iratok Nemzetközi Kiadóhivatala Bpsten.

Szerkesztőségi bizottság:

Mincz A., Zeiner A., Koch V.

Fellegszerkesztő: Zeiner A.

Advent-nyomda Ujpest, Árpád-ut 21.

Evangeliumi munkás.

„Mindenk az ő jutalmát veszti az ő munkája szerint”. 1. Kor. 3, 8.

Budapest, 1921.

4. szám.

XIV. évfolyam

Megjelenik minden negyedévben.

Az olvasók szives figyelmébe!

A magyarországi egyesület legutóbbi ülése alkalmával elhatározott, hogy az „Evangeliumi munkás” a jövőben olyképen lesz átalakítva, hogy a misszió és ima programok elmaradnak. Ezek a jövőben csak azon gyülekezeteknek lesznek megküldve, amelyeknek szükségük van rá. Ezáltal lehetséges lesz az „Evangeliumi munkás”-t változatosabbá tenni és művünk különböző ágaiból általános használatra és tanításra alkalmas cikkeket hozni. Többek között cikkek jelennek meg a „Nevelés és gyülekezeti élet ápolása”-ról, az „Ifjúság és ifjúsági munká”-ról, „könyvárúsitásról”, továbbá az „egészség-ápolásról”. Külön rovat lesz az „Otthon és család”-nak, „gyermeknek”, végül a „bibliatanulmány”-nak szentelve.

Mi reméljük, hogy az „Evangeliumi munkás” ezen alakban az összes igényeket ki fogja elégíteni, és a szellemi életet fejlesztve mindenhol szives fogadtatásra talál.

Kérjük az összes gyülekezeteket és testvéreket, hogy ezen folyóiratnak gondos figyelmet szenteljenek azért, hogy a cikkeket maguk is olvassák és hogy ezen lapnak széleskörű elterjesztését elősegítsék. Ezáltal az előállított példányszámok fokozatosan szaporodnának, míg az előállítási költségek számottevően csökkennének. Közlés végett beküldött cikkeket és jelentéseket — röviden összefoglalva — szivesen vesszünk át. Reméljük, hogy minden tekintetben számíthatunk gyülekezetek és testvéreink támogatására.

Isten áldása kísérje ezen lapot.

Szerkesztőség.